

Kesan Pembelajaran Berasaskan Projek Terhadap Kemahiran Bertutur Bahasa Mandarin

The effects of project based learning in mandarin language speaking skill

Eng Li Yin

Jabatan Bahasa Moden, Fakulti Bahasa dan Komunikasi,
Universiti Pendidikan Sultan Idris, Tanjong Malim, Perak, Malaysia
*e-mail: joaan1989@gmail.com

Received: 06 April 2021; **Accepted:** 24 July 2021; **Published:** 25 July 2021

To cite this article (APA): Yin, E. L. (2021). The effects of project based learning in mandarin language speaking skill. *EDUCATUM Journal of Social Sciences*, 7(2), 34-44. <https://doi.org/10.37134/ejoss.vol7.2.4.2021>

To link to this article: <https://doi.org/10.37134/ejoss.vol7.2.4.2021>

Abstrak

Kajian ini bertujuan mengenal pasti kesan Pembelajaran Berasaskan Projek (PBP) terhadap kemahiran bertutur bahasa Mandarin dalam kalangan pelajar bukan penutur jati di kolej vokasional. Reka bentuk kuasi eksperimen telah dijalankan terhadap 43 orang pelajar bahasa Mandarin, dengan 23 orang pelajar dalam kumpulan eksperimen dan 20 orang pelajar dalam kumpulan kawalan. Peserta kajian dipilih dengan menggunakan teknik persampelan mudah. Adaptasi model Stoller (1997) diaplikasi dalam kumpulan eksperimen manakala kumpulan kawalan mengikuti pendekatan pengajaran konvensional. Kemahiran bertutur diuji dengan menggunakan ujian bertutur pra dan ujian bertutur pasca dengan melihat pada komponen ketepatan, sebutan dan kefasihan. Data ujian bertutur pra dan ujian bertutur pasca dianalisis dengan menggunakan ujian-t. Hasil dapatan kajian menunjukkan kumpulan eksperimen mencapai peningkatan yang lebih signifikan berbanding dengan kumpulan kawalan. Hasil dapatan ini mencadangkan guru mengaplikasikan PBP dalam sesi pengajaran berdasarkan kesesuaian topik pembelajaran.

Kata kunci: Pembelajaran Berasaskan Projek, Kemahiran Bertutur, Bahasa Mandarin, Model Stoller, komponen

Abstract

The aim of this study is to look into the effects of Project Based Learning (PjBL) in speaking skill on vocational college non-native Mandarin learners. A quasi-experimental study was carried out on 43 Mandarin learners, in which 23 learners were in the experimental group while 20 learners were in the control group. The participants were selected using convenience sampling technique. An adaptation of Stoller model (1997) was applied in the experimental group interventions while the control group was involved in a conventional teaching approach. Speaking skill was analyzed using speaking pretest and speaking posttest, which looked into the component of accuracy, pronunciation and fluency. The speaking pretest and speaking posttest data were analyzed using t-test. The result of the findings showed that the improvement achieved by experimental group is higher and more significant compared to the control group. The finding of the research provides suggestion towards how teachers can apply PjPL in their teaching sessions based on the suitability of the topic they teach.

Keywords: Project Based Learning, Speaking Skill, Mandarin Language, Stoller Model, component

PENGENALAN

Bahasa Mandarin merupakan bahasa global yang penting selain bahasa Inggeris (Cheong et al., 2019). Memandangkan bahasa Mandarin merupakan salah satu bahasa yang semakin berpengaruh di peringkat global, maka bahasa Mandarin telah ditawarkan di kolej vokasional sejak tahun 2014 (Chiong & Fan, 2019). Hal ini seiring dengan Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025 (PPPM) yang

menekankan pelajar perlu menguasai satu bahasa asing selain bahasa Melayu dan bahasa Inggeris. Dalam Kurikulum Standard Kolej Vokasional Bahasa Mandarin (2018) menyatakan pelajar sepatutnya boleh berkomunikasi dalam bahasa Mandarin dengan menggunakan ayat mudah, sebutan yang tepat dan intonasi yang sesuai dalam situasi tertentu. Kemahiran bertutur adalah sangat penting untuk memastikan komunikasi yang berkesan.

Chua dan Kamarul Azlan (2019) menyatakan ramai pelajar bukan penutur jati belajar bahasa Mandarin adalah untuk membuat persediaan awal pekerjaan dan mengguna dalam kehidupan harian seperti membeli barang dan berkomunikasi dengan kawan Cina. Namun menurut satu hasil tinjauan situasi pembelajaran bahasa Mandarin di kolej vokasional menunjukkan bahawa pelajar masih rasa kurang yakin dan tidak berupaya untuk bertutur dalam bahasa Mandarin semasa berkomunikasi dengan kawan Cina seperti yang dihasratkan (Eng, 2020). Situasi ini dijelaskan oleh Cheun (2006) bahawa pengaruh bahasa ibunda, kekurangan suasana bahasa dan kekurangan masa pembelajaran telah mempengaruhi penguasaan komunikasi bahasa Mandarin. Tambahan pula kekurangan peluang berkomunikasi dalam bahasa sasaran dalam kehidupan harian (Jeon, 2005, dipetik daripada Chua et al., 2018) juga menyebabkan pelajar tidak berupaya bertutur dalam bahasa Mandarin. Faktor ini selanjutnya menyebabkan pelajar kurang motivasi untuk belajar bahasa Mandarin. Tambahan pula, pendekatan pengajaran konvensional yang menumpu kepada penterjemahan juga menyebabkan pelajar kurang peluang untuk bertutur dalam bahasa Mandarin (Chiong & Fan, 2019). Oleh itu, adalah perlunya menyediakan suasana penggunaan bahasa Mandarin yang banyak secara autentik dalam kelas untuk membantu pelajar bukan penutur jati berkomunikasi dalam bahasa yang dipelajari.

Untuk membanyakkan peluang penggunaan bahasa, Tan, Ooi dan Nizam (2012) dalam kajian mereka mencadangkan guru bahasa Mandarin mengamalkan pendekatan pengajaran yang sesuai dalam kelas supaya pelajar mendapat manfaat yang sepenuhnya dalam pembelajaran bahasa. Pembelajaran berasaskan projek (PBP) nampaknya dapat menambahbaik fenomena situasi pembelajaran dalam kelas bahasa Mandarin. Ini kerana PBP merupakan satu pendekatan yang dapat menyediakan peluang untuk pelajar mengguna bahasa sasaran secara optimum semasa menghasilkan projek dan selanjutnya boleh mengembangkan kemahiran bertutur pelajar. Kebanyakan kajian PBP dijalankan dalam bidang bahasa Inggeris sebagai bahasa kedua atau bahasa asing dan melibatkan pelajar yang telah mempunyai asas dalam bahasa Inggeris. Tambahan pula, kajian PBP dalam bidang bahasa Mandarin masih dalam peringkat permulaan (Li, 2014), maka tinjauan keberkesanannya perlu diterokai.

OBJEKTIF KAJIAN

Objektif kajian ini adalah untuk mengenal pasti perbezaan kemahiran bertutur bahasa Mandarin oleh pelajar bukan penutur jati antara kumpulan eksperimen (PBP) dan kumpulan kawalan (pendekatan pengajaran konvensional).

PERSOALAN KAJIAN

Adakah terdapat perbezaan kemahiran bertutur bahasa Mandarin oleh pelajar bukan penutur jati antara kumpulan eksperimen (PBP) dan kumpulan kawalan (pendekatan pengajaran konvensional)?

KEMAHIRAN BERTUTUR DALAM BAHASA ASING

Kemahiran bertutur merupakan salah satu daripada empat kemahiran bahasa, iaitu mendengar, bertutur, membaca dan menulis. Menurut Brown (2004), bertutur ialah kemahiran produktif. Ia merupakan aktiviti penghasilan perkataan dan ayat secara lisan. Menerusi bertutur, seseorang boleh berkomunikasi dengan orang lain secara langsung atau secara tidak langsung. Semasa bertutur, seseorang bukan sahaja perlu menghasilkan komponen bahasa yang spesifik seperti tatabahasa, sebutan atau rangkai kata

(kecekapan linguistik), malah perlu mengetahui dan memahami bila, mengapa dan bagaimana untuk menghasilkan sesuatu bahasa (Cunningham, 1999 dipetik daripada Murad, 2009). Ini adalah selaras dengan Zhou (2009) yang menyatakan pembelajaran kemahiran bertutur adalah memupuk pelajar mengguna pengetahuan bahasa seperti rangkaian kata, tatabahasa dan sebutan dalam komunikasi harian. Oleh itu, untuk bertutur dalam bahasa asing atau bahasa kedua, Esmail dan Tayebe (2017) menyatakan seseorang harus mengetahui rangkaian kata, tatabahasa, susunan ayat, sebutan serta kefasihan bahasa supaya dapat menghasilkan komunikasi yang boleh difahami. Justeru, Brown (2001) menekankan tiga komponen ini harus diberi perhatian semasa bertutur, iaitu ketepatan, kefasihan dan sebutan. Ketepatan merujuk kepada penggunaan bahasa yang betul dari segi rangkaian kata dan tatabahasa yang dikeluarkan oleh seseorang. Kefasihan merujuk kepada kebolehan seseorang menyampaikan mesej secara fasih dan betul. Sebutan merupakan cara sesuatu perkataan atau sesuatu bahasa dikeluarkan. Dalam bahasa Mandarin, sebutan merupakan elemen yang penting kerana sebutan nada yang berlainan untuk sesuatu rangkaian kata akan mengubah maksud yang hendak disampaikan oleh seseorang.

Untuk memupuk kemahiran bertutur pelajar, Ur (1996) mencadangkan empat karakteristik aktiviti bertutur dalam bahasa asing. Pertama, pelajar harus banyak bertutur dalam kelas. Kedua, semua pelajar mempunyai peluang yang sama untuk bertutur. Ketiga, aktiviti yang boleh merangsang motivasi pelajar dalam pembelajaran. Keempat ialah tahap bahasa yang sesuai dengan pelajar, di mana pelajar boleh menggunakan rangkaian kata dan tatabahasa yang telah dipelajari semasa aktiviti kelas.

PEMBELAJARAN BERASASKAN PROJEK (PBP)

PBP berasal daripada idea John Dewey yang mempercayai seseorang belajar melalui membuat “*learn by doing*” lebih baik daripada hanya mendengar maklumat yang diberi oleh guru (Collier, 2017). PBP dilihat sebagai prinsip pembelajaran berpusatkan pelajar telah menarik perhatian pendidik dalam bidang bahasa asing dan mula diperkenalkan dalam bidang pendidikan bahasa asing pada tahun 1980-an (Hedge, 1993). Menurut Xing (2020), PBP ialah pendekatan pengajaran di mana projek sebagai perantaraan yang menggabungkan pelajar, guru dan kandungan pembelajaran. Gabungan ini membawa kepada pembelajaran pelajar, bimbingan daripada guru dan penilaian terhadap hasil produk, memupuk autonomi pelajar dan kemahiran pembelajaran lain. Citro dan Arinal (2018) meneruskan penjelasan bahawa PBP bukan sahaja sebagai pendekatan pengajaran yang boleh digunakan oleh guru untuk menyampaikan silibus berdasarkan hasil pembelajaran yang dirancang awal, malah PBP juga merupakan pendekatan pembelajaran kerana ia adalah berdasarkan teori pembelajaran seperti konstruktivisme dan pembelajaran menerusi pengalaman. Moritoshi (2017) merumuskan bahawa PBP dalam kelas bahasa asing sebagai satu pendekatan yang memerlukan pelajar bekerja dalam kumpulan kecil untuk menghasilkan karya dengan menggunakan bahasa sasaran. Karya yang perlu dihasilkan melalui sesuatu tugas akan mewujudkan keperluan komunikasi secara berterusan yang dapat dipenuhi melalui penggunaan bahasa sasaran yang autentik, bermakna, kontekstual dan berpusatkan sendiri. Situasi ini dapat mengoptimumkan pelajar untuk bertutur dalam bahasa sasaran dan memenuhi kriteria aktiviti kemahiran bertutur yang dicadangkan oleh Ur (1996).

Menurut Hedge (1993), Stoller (2002), Stoller (2006) dan Kokotsaki, Menzies dan Wiggins (2016), secara umumnya karakteristik PBP adalah seperti berikut: a) pembelajaran autentik, b) pembelajaran koperatif dan c) autonomi pelajar.

a) Pembelajaran autentik

PBP menumpu pada isu yang berkaitan dengan dunia sebenar. Oleh itu, aktiviti autentik merupakan ciri utama PBP. Ia memberi peluang kepada pelajar untuk berhubung dengan situasi dunia sebenar semasa melengkapkan projek (Markham et al, 2003). Herrington & Oliver (2000) menyatakan bahawa cara terbaik untuk meningkatkan kebolegunaan sesuatu pengetahuan adalah melalui kontek autentik, aktiviti autentik dan penilaian autentik yang boleh menggambarkan penggunaan pengetahuan dalam dunia sebenar. Dengan memberi tumpuan pada tugas yang autentik dapat membantu seseorang pelajar mengubah suasana pembelajaran sekolah kepada alam kehidupan dan dunia kerja sebenar (Rule,

2006). Ini bermakna, seseorang pelajar dapat mengintegrasikan pengetahuan serta kemahiran yang dipelajari di sekolah dan sikap yang diperlukan semasa menyelesaikan sesuatu tugas yang berkaitan dengan kehidupan sebenar semasa.

b) Pembelajaran Koperatif

PBP menggalakkan pelajar bekerja secara koperatif sama ada dalam pasangan atau dalam kumpulan kecil untuk mendapatkan pendapat, mencari penyelesaian, menjana pengetahuan dan menghasilkan produk. Menerusi kerjasama dengan rakan dalam tugas kumpulan, pelajar akan dapat memperkembangkan kemahiran pembelajaran dan menikmati proses pembelajaran (Jacob, 2016). Slavin (2013) dan Jacob (2016) telah merumuskan beberapa manfaat dalam pembelajaran koperatif. Pertama, pembelajaran koperatif boleh meningkatkan pencapaian pelajar. Kedua, sikap pelajar terhadap sekolah, mata pelajaran dan guru akan lebih positif.

c) Autonomi pelajar

PBP memerlukan pelajar berdikari dan bertanggungjawab terhadap pembelajaran mereka, termasuk merancang penyelidikan, memilih sumber, mengutip data dan membenteng laporan. Autonomi pelajar merupakan kesanggupan seseorang pelajar dalam memikul tanggungjawab untuk mengambil bahagian, memohon, memantau dan menilai pembelajaran sendiri dengan bantuan dan sokongan daripada guru (Almusharraf, 2018). Dalam pembelajaran bahasa asing, guru berperanan penting dalam menggalakkan autonomi pelajar (Shi & Han, 2019; Borg & Alshumaimeri, 2017; Cakici, 2017; Yuliani & Lengkanawati, 2017). Oleh itu, semasa PBP, guru memberi sokongan dan bantuan apabila diperlukan tetapi tidak akan campur tangan dalam pelaksanaan tugas projek pelajar.

Pelaksanaan sesuatu projek adalah berdasarkan tahap penerimaan pelajar. Projek PBP boleh dibahagi kepada tiga tahap iaitu projek berstruktur, projek separa struktur dan projek tidak berstruktur (Henry, 1994). Dalam projek berstruktur, guru menentukan topik, aktiviti dan prosedur manakala dalam projek tidak berstruktur, pelajar mempunyai hampir kesemua autonomi untuk melengkapkan projek dalam setiap fasa. Projek separa struktur pula adalah projek yang dilaksanakan bersama-sama antara guru dan pelajar. Van Lam (2011) memperkenalkan beberapa jenis projek bertutur yang boleh dilaksanakan di dalam kelas berdasarkan keperluan pelajar seperti ceramah, pembentangan, perbincangan berdasarkan gambar, perbincangan jurnal, perdebatan, drama, role-play, perbualan, pelaporan, pertandingan, siaran berita dan lain-lain. Projek-projek ini boleh dirakam video sebagai pilihan untuk mengguna teknologi. Dengan projek-projek yang autentik, memupuk koperatif dan autonomi pelajar dan fakta-fakta yang disokong oleh penyelidik lepas, PBP berpotensi untuk membantu meningkatkan kemahiran bertutur pelajar dalam pembelajaran bahasa Mandarin sebagai bahasa asing.

IMPLIMENTASI PBP DALAM BAHASA ASING

Implementasi PBP dalam bahasa asing menunjukkan hasil dapatan yang positif. Contohnya, kajian Vanessa (2019) yang dijalankan di Unidad Educativa Quisapincha, Equador menunjukkan kemahiran bertutur pelajar meningkat dari segi sebutan, rangkai kata dan kemahiran komunikasi selepas mengikuti kelas PBP. Begitu juga dengan kajian Esmail dan Tayebe (2017) yang menyatakan komponen kemahiran bertutur pelajar seperti sebutan, ketepatan bahasa, kefasihan dan organisasi juga meningkat berbanding dengan kaedah konvensional, iaitu Kaedah Tatabahasa Terjemah (GTM). Ini kerana melalui aktiviti PBP, pelajar berpeluang mengaplikasikan apa yang dipelajari dalam situasi yang sebenar dan boleh memahami bahan pembelajaran (Iriani et al., 2019). Pada masa yang sama, pelajar akan mengetahui kelemahan sendiri dan mencetuskan keazaman untuk menambahbaik kekurangan tersebut (Zhao & Beckett, 2014). Ini bukan sahaja dapat meningkatkan kemahiran komunikasi pelajar, malah pelajar lebih sudi bertutur dalam bahasa sasaran semasa melakukan aktiviti PBP dalam kelas (Niu, 2019).

METODOLOGI

Kajian ini mengaplikasikan reka bentuk kuasi eksperimen jenis reka bentuk kumpulan tidak setara dengan kumpulan kawalan ujian pra dan ujian pasca. Menurut Clark dan Creswell (2010), kuasi eksperimen merupakan kajian eksperimen yang melibatkan kumpulan sedia ada dan sering digunakan dalam kajian pendidikan dengan tujuan tidak mengganggu jadual waktu dan mengganggu kedudukan pelajar dalam kelas.

Teknik persampelan kajian ini merupakan teknik persampelan mudah. Persampelan mudah merupakan teknik persampelan di mana seseorang penyelidik menggunakan sampel yang sedia ada dan menyenangkan dalam sesuatu kajian (Fraenkel, Wallen & Hyun, 2012). Kajian ini melibatkan 43 orang pelajar bahasa Mandarin bukan penutur jati di sebuah kolej vokasional rintis negeri Kedah. Sampel dalam kajian ini merupakan pelajar bahasa Mandarin semester dua yang mengetahui sedikit asas bahasa Mandarin seperti memperkenalkan diri sendiri dan nombor. Mereka tidak pernah belajar bahasa Mandarin sebelum masuk kolej vokasional.

Sampel kajian dibahagi kepada dua kelas iaitu 23 orang pelajar dalam kumpulan eksperimen dan 20 orang pelajar dalam kumpulan kawalan. Kumpulan eksperimen mengikuti proses pengajaran dengan pendekatan PBP. Manakala kumpulan kawalan mengikuti proses pengajaran dengan pendekatan GTM (*Grammar Translation Method*), kerana GTM merupakan pendekatan pengajaran yang biasa digunakan oleh guru di kolej vokasional tersebut. Proses pembelajaran PBP mengadaptasi model Stoller (1997), seperti berikut:

- Langkah 1: Pelajar dan guru bersetuju pada satu tema projek
- Langkah 2: Pelajar dan guru menentukan hasil akhir projek
- Langkah 3: Pelajar dan guru menstruktur projek
- Langkah 4: guru menyediakan keperluan bahasa kepada pelajar
- Langkah 5: pelajar mengumpul maklumat yang diperlukan
- Langkah 6: pelajar buat persediaan untuk membentang
- Langkah 7: pelajar membentang hasil akhir projek
- Langkah 8: pelajar dan guru menilai produk hasil akhir

Instrumen kajian merupakan ujian bertutur pra dan ujian bertutur pasca. Ujian bertutur pra melibatkan tajuk Di Kantin, dan ujian bertutur pasca melibatkan tajuk Di Restoran, Di Tempat Kerja, Di Hospital dan Nama Tempat. Kesemua tajuk ini terdapat dalam modul bahasa Mandarin Kolej Vokasional. Tujuan ujian bertutur adalah untuk menguji keberkesanan penggunaan bahasa sasaran yang merangkumi ketepatan, sebutan dan kefasihan.

Kajian ini berlangsung selama 10 minggu. Pada minggu pertama, kesemua sampel menduduki ujian bertutur pra. Pada minggu kedua hingga minggu kesembilan, sampel dalam kedua-dua kumpulan masing-masing mengikuti intervensi yang berbeza. Pada minggu kesepuluh, kesemua sampel menduduki ujian bertutur pasca.

Keputusan ujian bertutur diuji dengan ujian-t sampel berpasangan dan ujian-t sampel bebas untuk melihat perbezaan nilai min dan sisihan piawai dengan menggunakan perisian SPSS berdasarkan tiga komponen kemahiran bertutur, iaitu: ketepatan, sebutan dan kefasihan. Ujian-t sampel berpasangan digunakan untuk melihat perbezaan antara ujian bertutur pra dan ujian bertutur pasca bagi kedua-dua kumpulan. Ujian-t sampel bebas digunakan untuk melihat perbezaan antara kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan berdasarkan data ujian bertutur pasca.

HASIL DAPATAN

Hasil dapatan kajian terdiri daripada perbandingan nilai min antara ujian bertutur pra dan ujian bertutur pasca bagi kedua-dua kumpulan. Di samping itu, perbandingan kemahiran bertutur antara kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan juga dilakukan. Tiga komponen kemahiran bertutur yang dinilai ialah: ketepatan, sebutan dan kefasihan.

Hipotesis Nul 1: Tidak terdapat perbezaan signifikan dalam kemahiran bertutur bahasa Mandarin oleh pelajar bukan penutur jati antara ujian bertutur pra dan ujian bertutur pasca dalam kumpulan eksperimen (PBP)

Hasil analisis seperti dalam Jadual 1 menunjukkan nilai min komponen ketepatan ujian bertutur pasca (M=7.65, SP=0.88) lebih tinggi daripada nilai min komponen ketepatan ujian bertutur pra (M=3.91, SP=1.34). Perbezaan nilai min sebanyak 3.74. Seterusnya nilai min komponen sebutan ujian bertutur pasca (M=8.00, SP=1.60) lebih tinggi daripada nilai min komponen sebutan ujian bertutur pra (M=4.30, SP=1.61) dengan perbezaan nilai min sebanyak 3.70. Begitu juga dengan nilai min komponen kefasihan ujian bertutur pasca (M=8.70, SP=0.97) lebih tinggi daripada nilai min komponen kefasihan ujian bertutur pra (M=3.78, SP=1.31) dengan perbezaan nilai min sebanyak 4.92. Markah ketiga-tiga komponen kemahiran bertutur dalam kumpulan eksperimen menunjukkan terdapat peningkatan yang signifikan. Jadual 2 menunjukkan terdapat perbezaan signifikan untuk ketiga-tiga komponen antara ujian pasca dan ujian pra, iaitu ketepatan $t(22) = 12.34$, $p = .00 < .05$, sebutan $t(22) = 10.66$, $p = .00 < .05$ dan kefasihan $t(22) = 14.79$, $p = .00 < .05$. Ini bermakna pelajar dalam kumpulan eksperimen mencapai peningkatan dalam ketiga-tiga komponen kemahiran bertutur dan hipotesis nul 1 ditolak.

Jadual 1: Analisis statistik untuk tiga komponen kemahiran bertutur antara ujian bertutur pasca dan ujian bertutur pra bagi kumpulan eksperimen (PBP)

	Kumpulan Eksperimen (PBP) (n=23)			
	Ujian pasca		Ujian pra	
	M	SP	M	SP
Ketepatan	7.65	0.88	3.91	1.34
Sebutan	8.00	1.60	4.30	1.61
Kefasihan	8.70	0.97	3.78	1.31

Jadual 2: Statistik inferential tiga komponen kemahiran bertutur antara ujian bertutur pasca dan ujian bertutur pra bagi kumpulan eksperimen (PBP)

	Perbezaan Pasangan							t	df	Sig. (2-tailed)
	M	SP	Std. Error Mean	95% CI		t	df			
				Bawah	Atas					
Pasangan 1	Ketepatan Pasca	3.74	1.45	.30	4.37	3.11	12.34	22	.00	
Pasangan 2	Ketepatan Pra									
Pasangan 2	Sebutan Pasca	3.70	1.66	.35	4.41	2.98	10.66	22	.00	
Pasangan 2	Sebutan Pra									
Pasangan 3	Kefasihan Pasca	4.92	1.59	.33	5.60	4.22	14.79	22	.00	
Pasangan 3	Kefasihan Pra									

Hipotesis Nul 2: Tidak terdapat perbezaan signifikan dalam kemahiran bertutur bahasa Mandarin oleh pelajar bukan penutur jati antara ujian bertutur pra dan ujian bertutur pasca dalam kumpulan kawalan (GTM)

Hasil analisis seperti dalam Jadual 3 menunjukkan nilai min komponen ketepatan ujian bertutur pasca (M=6.00, SP=0.92) lebih tinggi daripada nilai min komponen ketepatan ujian bertutur pra (M=3.25, SP=1.12). Perbezaan nilai min sebanyak 2.75. Seterusnya nilai min komponen sebutan ujian bertutur pasca (M=5.75, SP=1.12) lebih tinggi daripada nilai min komponen sebutan ujian bertutur pra (M=4.55, SP=1.35) dengan perbezaan nilai min sebanyak 1.20. Begitu juga dengan nilai min komponen kefasihan ujian bertutur pasca (M=6.80, SP=1.15) lebih tinggi daripada nilai min komponen kefasihan ujian bertutur pra (M=3.85, SP=0.67) dengan perbezaan nilai min sebanyak 2.95. Markah ketiga-tiga komponen kemahiran bertutur dalam kumpulan kawalan menunjukkan terdapat peningkatan yang signifikan. Jadual 4 menunjukkan terdapat perbezaan signifikan untuk ketiga-tiga komponen antara ujian pasca dan ujian pra, iaitu ketepatan $t(19) = 8.73$, $p = .00 < .05$, sebutan $t(19) = 3.21$, $p = .00 < .05$ dan kefasihan $t(19) = 10.12$, $p = .00 < .05$. Ini bermakna pelajar dalam kumpulan kawalan juga mencapai peningkatan dalam ketiga-tiga komponen kemahiran bertutur dan hipotesis nul 2 ditolak.

Jadual 3: Analisis Statistik untuk Tiga Komponen Kemahiran Bertutur antara Ujian Bertutur Pasca dan Ujian Bertutur Pra bagi Kumpulan Kawalan (GTM)

Kumpulan Kawalan (GTM) (n=20)				
	Ujian pasca		Ujian pra	
	M	SP	M	SP
Ketepatan	6.00	0.92	3.25	1.12
Sebutan	5.75	1.12	4.55	1.35
Kefasihan	6.80	1.15	3.85	0.67

Jadual 4: Statistik Inferential Tiga Komponen Kemahiran Bertutur antara Ujian Bertutur Pasca dan Ujian Bertutur Pra bagi Kumpulan Kawalan (GTM)

		Perbezaan Pasangan					t	df	Sig. (2-tailed)
		M	SP	Std. Error Mean	95% CI				
					Bawah	Atas			
Pasangan 1	Ketepatan Pasca Ketepatan Pra	2.75	1.41	.32	3.41	2.09	8.73	19	.00
Pasangan 2	Sebutan Pasca Sebutan Pra	1.20	1.67	.37	1.98	4.17	3.21	19	.00
Pasangan 3	Kefasihan Pasca Kefasihan Pra	2.95	1.32	.29	3.57	2.33	10.12	19	.00

Hipotesis Nul 3: Tidak terdapat perbezaan signifikan dalam kemahiran bertutur bahasa Mandarin oleh pelajar bukan penutur jati antara kumpulan eksperimen (PBP) dan kumpulan kawalan (GTM)

Hasil analisis seperti dalam Jadual 5 menunjukkan nilai min komponen ketepatan ujian bertutur pasca kumpulan eksperimen (M=7.65, SP=0.88) lebih tinggi daripada nilai min komponen ketepatan ujian bertutur pasca kumpulan kawalan (M=6.00, SP=0.92). Perbezaan nilai min sebanyak 1.65. Seterusnya nilai min komponen sebutan ujian bertutur pasca kumpulan eksperimen (M=8.00, SP=0.60) lebih tinggi daripada nilai min komponen sebutan ujian bertutur pasca kumpulan kawalan (M=5.75, SP=1.12) dengan perbezaan nilai min sebanyak 2.25. Begitu juga dengan nilai min komponen kefasihan ujian bertutur pasca kumpulan eksperimen (M=8.70, SP=0.97) lebih tinggi daripada nilai min komponen kefasihan ujian bertutur pasca kumpulan kawalan (M=6.80, SP=1.15) dengan perbezaan nilai min sebanyak 1.90. Hasil analisis ujian-t sampel bebas seperti dalam Jadual 6 menunjukkan terdapat perbezaan yang signifikan secara statistik untuk ketiga-tiga komponen antara kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan, iaitu ketepatan $t(41) = 6.00$, $p = .00 < .05$, sebutan $t(28.27) = 8.04$, $p = .00 < .05$ dan kefasihan $t(41) = 5.85$, $p = .00 < .05$. Ini bermakna kumpulan eksperimen mencapai nilai min yang lebih tinggi secara statistik berbanding dengan kumpulan kawalan dalam ketiga-tiga komponen kemahiran bertutur. Maka, hipotesis nul ketiga ditolak.

Jadual 5: Analisis Statistik untuk Tiga Komponen Kemahiran Bertutur Ujian Bertutur Pasca antara Kumpulan Eksperimen (PBP) dan Kumpulan Kawalan (GTM)

	Kumpulan eksperimen (PBP) (n=23)		Kumpulan kawalan (GTM) (n=20)	
	M	SP	M	SP
Ketepatan	7.65	0.88	6.00	0.92
Sebutan	8.00	0.60	5.75	1.12
Kefasihan	8.70	0.97	6.80	1.15

Jadual 6: Statistik Inferential untuk Tiga Komponen Kemahiran Bertutur Ujian Bertutur Pasca antara Kumpulan Eksperimen (PBP) dan Kumpulan Kawalan (GTM)

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means		
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)
Ketepatan	Equal variances assumed	0.01	.93	6.00	41	.00
	Equal variances not assumed			5.99	39.72	.00
Sebutan	Equal variances assumed	6.38	.02	8.36	41	.00
	Equal variances not assumed			8.04	28.27	.00
Kefasihan	Equal variances assumed	1.15	.29	5.85	41	.00
	Equal variances not assumed			5.78	37.47	.00

Berdasarkan hasil analisis, walaupun tiga komponen kemahiran bertutur dalam kedua-dua kumpulan mencatatkan peningkatan, namun kumpulan eksperimen mencatatkan peningkatan yang lebih tinggi berbanding dengan kumpulan kawalan. Tambahan pula, kumpulan eksperimen juga menunjukkan nilai min yang lebih tinggi berbanding dengan kumpulan kawalan dalam ketiga-tiga komponen kemahiran bertutur. Ini bermakna pembelajaran bahasa Mandarin dengan pendekatan PBP dapat memberi kesan yang lebih baik berbanding dengan pendekatan konvensional.

PERBINCANGAN

Hasil dapatan kajian menunjukkan kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan masing-masing mencapai peningkatan dalam kemahiran bertutur. Namun begitu, pencapaian kumpulan eksperimen lebih tinggi dan signifikan berbanding dengan kumpulan kawalan.

Hasil dapatan ini boleh dijelaskan dengan kajian Di (2016) yang menjalankan kajian PBP terhadap kemahiran bertutur bahasa Inggeris pelajar tahun satu di Universiti Kaili, China. Semasa melakukan aktiviti PBP, pelajar berpeluang melakukan latihan bertutur bersama rakan sekumpulan selepas belajar pengetahuan bahasa seperti rangkai kata dan tatabahasa yang berkaitan dengan topik. Pelajar juga saling memperbetulkan kesalahan yang berlaku. Begitu juga dalam kajian ini, pelajar dikehendaki

menghasilkan projek dengan mengaplikasikan rangkai kata dan ayat berdasarkan topik yang dipelajari. Untuk menyempurnakan projek, pelajar perlu mengadakan latihan bertutur.

Situasi ini sama seperti Vanessa (2019) yang mengkaji PBP dalam membangunkan kemahiran bertutur bahasa Inggeris. Pelajar perlu terlibat dalam proses pembelajaran yang melibatkan pelbagai aktiviti seperti mencari maklumat, bahan dan latihan ketika melakukan projek. Pelajar perlu mengaplikasikan pengetahuan yang dipelajari untuk menghasilkan projek. Oleh itu, mereka perlu memastikan rangkai kata serta ayat yang diguna berada dalam prinsip tatabahasa yang tepat dan mengadakan latihan dengan kerap.

Di samping itu, hasil dapatan kajian ini juga boleh dijelaskan dengan karakteristik koperatif PBP. Ady dan Luis (2012) menyatakan dengan sokongan dan latihan bersama rakan sebaya dapat mengurangkan keresahan semasa bertutur dalam bahasa sasaran. Esmail dan Tayebe (2016) dalam kajian mereka menjelaskan menerusi kerja secara koperatif ini dapat mengembangkan kemahiran bertutur pelajar. Begitu juga dengan kajian Putri et al. (2017) menunjukkan bahawa dengan pelaksanaan projek PBP yang membimbing kepada bekerja secara koperatif dapat meningkatkan semangat belajar pelajar yang selanjutnya membawa kepada pengekalan ilmu yang dipelajari. Dalam kajian ini, pelajar perlu melaksanakan projek secara berkumpulan. Mereka saling berbincang isi kandungan yang diperlukan serta melakukan latihan dan pembentangan dalam bahasa Mandarin. Ia secara tidak langsung melibatkan interaksi yang banyak dalam bahasa Mandarin sesama rakan sebaya dan juga bersama guru. Tambahan pula, Niu (2019) meneruskan penjelasan bahawa projek yang dihasilkan adalah berkaitan dengan kehidupan harian sebenar. Projek PBP dalam kajian ini adalah mengenai topik pembelajaran yang berkaitan dengan kehidupan harian, maka ia telah menyediakan platform kepada pelajar untuk berkomunikasi dalam bahasa sasaran berdasarkan situasi yang sebenar. Ini selaras dengan Armstrong (1950) yang menyatakan sesuatu pembelajaran berlaku apabila ia berkaitan dengan realiti (dipetik daripada Hashim et al., 2018). Hujahan ini juga disokong oleh Iriani et al. (2019) serta Zhao dan Beckett (2014) yang menyatakan pelajar mengaplikasikan rangkai kata serta tatabahasa yang dipelajari dalam projek berdasarkan topik pembelajaran. Ini telah memberi peluang kepada pelajar mengetahui penggunaan bahasa yang dipelajari dalam situasi sebenar dan memahami pengetahuan yang dipelajari. Dengan situasi pembelajaran yang autentik ini selanjutnya dapat meningkatkan kemahiran bertutur pelajar dengan signifikan.

KESIMPULAN

Kajian ini telah menganalisis kesan pendekatan PBP terhadap kemahiran bertutur bahasa Mandarin sebagai bahasa asing dalam kalangan pelajar bukan penutur jati di kolej vokasional. Hasil dapatan menunjukkan aplikasi pendekatan PBP dalam kelas dapat meningkatkan kemahiran bertutur pelajar dari segi tiga komponen, iaitu ketepatan, sebutan dan kefasihan. Pembelajaran bertutur dalam bahasa Mandarin yang menekankan sebutan dan pengetahuan tatabahasa serta rangkai kata dapat menjamin komunikasi yang berkesan dalam bahasa Mandarin (Pu, 2009; Wang, 2010, dipetik daripada Zheng, 2020). Setiap pendekatan pengajaran memberi manfaat kepada pelajar. Namun dengan hasil dapatan kajian ini, guru bahasa Mandarin boleh mempraktikkan PBP yang lebih komunikatif dalam sesi pengajaran berdasarkan kesesuaian topik pembelajaran.

Untuk kajian akan datang, penyelidik boleh mengadakan temu bual untuk mengetahui pendapat pelajar terhadap aplikasi pendekatan PBP dalam proses pembelajaran bahasa Mandarin. Dengan itu maklumat yang lebih menyeluruh berkaitan dengan pendekatan PBP boleh didapati.

RUJUKAN

Ady, M.V.T., Luis, F.G. & Rodriguez. (2017). Increasing EFL learners' oral production at a public school through project-based learning. *Profile Issues in Teachers' Professional Development*, 19(2), 57-71.

- Almusharraf, N. (2018). English as a foreign language learner autonomy in vocabulary development. *Journal of Research in Innovative Teaching & Learning*, 11(2), 159–177.
- Borg, S. & Alshumaimeri, Y. (2017). Language learner autonomy in a tertiary context: Teachers' beliefs and practices. *Language Teaching Research*, 1 –30.
- Brown, H. (2001). *Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy*. Second Edition. White Plains, NY: Addison-Wesley.
- Brown, H.D. (2004). *Language assessment: Principles and classroom practices*. New York: Pearson Education.
- Cakici, D. (2017). An investigation of learner autonomy in Turkish EFL context. *International Journal of Higher Education*, 6(2), 89-99.
- Cheong, K.M., Jano Z., Salam S., Abdul Bareed N., Ithnin, F., Suraidi, N. (2019). Motivational factors among undergraduates learning mandarin: A qualitative perspective. *International Journal of Academic Research in Progressive Education and Development*, 8(2), 187–199. doi: <http://dx.doi.org/10.6007/IJARPED/v8-i2/5694>
- Chiong, H.A., Fan, P.S. (2019). A study of current situation and problems of teaching Mandarin in Malaysian. *Jurnal of Han Jiang*, (1), 223-246.
- Cheun, H. H. (2006). *Problems encountered in teaching Chinese as a second language in Malaysia*. Malaysia: New Era College.
- Chua, H. W. & Kamarul Azlan, M. A. (2019). Factors influencing foreign language learners' motivation in continuing to learn Mandarin. *EDUCATUM Journal of Social Sciences*, 5(1), 1-6. <https://doi.org/10.37134/ejoss.vol5.1.1.2019>
- Chua, H.W. H., Lim, C.Y., & Azlan, M. A. K. (2018). The influence of task-based language teaching and audio-lingual teaching approach on Mandarin language learning outcomes. *PEOPLE: International Journal of Social Sciences*, 4(3), 123-141. doi: <https://dx.doi.org/10.20319/pijss.2018.43.123141>
- Clark, V.L.P & Creswell, J.W. (2010). *Understanding research: A consumer's guide*. Pearson.
- Collier, L.D. (2017). *Using a project-based language learning approach in the high school Spanish classroom: Perceived challenges and benefits* (Master Thesis). Brigham Young University.
- Di, Y. (2016). *Effects of project-based learning on speaking abilities of non-English major Chinese students* (Master Thesis). Suranaree University of Technology.
- Eng, L.Y. (2020). A concept paper: The effectiveness of project based learning on speaking skill among non-native Mandarin learners in vocational college Malaysia. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 10(7), 638–646. doi: <http://dx.doi.org/10.6007/IJARBSS/v10-i7/7544>
- Esmail, Z.B & Tayebe, S. (2017). The effect of project based learning (pbl) on the components of speaking ability of Iranian EFL beginner learners. *Journal of Applied Linguistics and Language Research*, Volume 4, 119-130.
- Fraenkel, J. R., Wallen, N. E. & Hyun, H. H. (2012). *How to design and evaluate research in education* (Eight Edition). McGraw-Hill.
- Hashim, H., Ali, M.N. & Samsudin, M.A. (2018). Nurturing Habits of Mind (HOM) through Thinking Based Learning (TBL) in doing Science Technology, Engineering and Mathematics (STEM) project. *EDUCATUM Journal of Science, Mathematics and Technology*, 5(2), 7-18. <https://doi.org/10.37134/ejsmt.vol5.2.2.2018>
- Hedge, T. (1993). Key concepts in EFL: Project work. *ELT Journal*, 47(3), 275-277.
- Henry, J. (1994). *Teaching through projects*. London: Kogan Page.
- Herrington, J. & Oliver, R. (2000). An instructional design framework for authentic learning environments. *Educational Technology Research and Development*, 48(3), 23-48.
- Iriani, A. P., Abidin, S.F.F. & Safitri, S.R. (2019). Project-based learning in Chinese classroom: A way to stimulate students. *International Seminar on Language, Education, and Culture, KnE Social Sciences*, 77–84. Doi: 10.18502/kss.v3i10.3890
- Jacobs, G.M. (2016). Ten strengths of how teachers do cooperative learning. *Beyond Words*, 4(1), 10-17.
- Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM). (2013). *Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025 (PPPM)*. Putrajaya: Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2018). *Kurikulum Standard Kolej Vokasional Bahasa Mandarin Diploma Kolej Vokasional Malaysia*.
- Kokotsaki, D., Menzies, V. & Wiggins, A. (2016). Project-based learning: A review of the literature. *Improving Schools*, 19 (3), 267-277.
- Li, X. (2014). *Dui Wai Han Yu Jiao Xue Zhong de Xiang Mu Jiao Xue Fa Tan Suo* (Tesis Master). Universiti Perguruan Nanjing.
- Markham, T., Larmer, J. & Ravitz, J. (2003). *Project based learning handbook*. Buck Institute for Education.
- Moritoshi, T.P. (2017). *The perceived English language learning outcomes associated with project-based language learning: A case study at a Japanese junior college* (Doctor of Philosophy Thesis), Aston University.

- Murad, T.M. (2009). *The effect of task-based language teaching on developing speaking skills among the palestinian secondary efl students in Israel and their attitudes towards English* (Doctor of Philosophy Thesis). Yarmouk University.
- Niu, H.Y. (2019). *The teacher design of elementary Chinese comprehensive course for Thailand based on project based learning – Taking animal as an example* (Master Thesis). Anyang Normal University.
- Putri, A., Putu, A. & Nltiasih. (2017). Project-based learning activities and EFL students' productive skills in English. *Journal of Language Teaching and Research*, 8, 1147-1155.
- Rule, A.C. (2006). The components of authentic learning. *Journal of Authentic Learning*, 3(1), 1-10.
- Shi, W. & Han, L. (2019). Promoting learner autonomy through cooperative learning. *English Language Teaching*, 12(8), 30-36.
- Slavin, R. (2013). Cooperative learning and achievement: Theory and research. In Reynolds, W., Miller, G. & Weiner, I. (Eds.). *Handbook of psychology* (2nd ed). Hoboken, NJ: Wiley, 199-212.
- Stoller, F. (2002). Project work: a means to promote language and content. In J. Richards & W. Renandya (Eds.), *Methodology in language teaching: An anthology of current practice*. Cambridge University Press.
- Stoller, F. (2006). Establishing a theoretical foundation for project based learning in second and foreign language context. In G. Beckett, & P. Miller (Eds.), *Project-based second and foreign language education: Past, Present, and Future Information*. Age Publishing Inc.
- Stoller, F. L. (1997). Project work: A means to promote language and content. *English Teaching Forum*, 35 (4), 2.
- Tan, T.G., Ooi, A. K., Hairul Nizam Ismail. (2012). The orientation for learning Mandarin amongst Malay undergraduate students. *International Journal of Humanities and Social Science*, 2(12).
- Ur, P. (2006). *a course in language teaching: Practice and theory* (13th Ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Vanessa, L. (2019). *Project-based learning to develop the speaking skill in English* (Master Thesis). Technical University of Ambato, Ecuador.
- Van Lam, N. (2011). Project-based learning in teaching English as a foreign language. *VNU Journal of Science, Foreign Languages*, 140-146.
- Yuliani, Y. & Lengkanawati, N.S. (2017). Project-based learning in promoting learner autonomy. *Indonesian Journal of Applied Linguistics*, 7(2), 285–293.
- Zhao, J. & Becket, G.H. (2014). Project based Chinese as a foreign language instruction – A teacher research approach. *Journal of the Chinese Language Teachers Association*, 49(2), 45-74.
- Zheng, Y. (2020). *Teaching design of oral Chinese course in Indonesian primary school- Take Wenqiao trilingual school in Bali as an example* (Master Thesis). Guangdong University of Foreign Studies.
- Zhou, X.B. (2009). *Dui Wai Han Yu Jiao Xue Dao Lun*. Beijing: The Commercial Press.